

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และ ฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2545 กำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาไทย ทั้งในด้านสิทธิเสรีภาพของบุคคลอย่างเสมอภาคกันในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี อย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และการจัดการศึกษาดังกล่าวจะต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนเป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ให้ประชาชนมีส่วนร่วมและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หลักการสำคัญดังกล่าวตรงกับแนวคิดหลักในการจัดการศึกษาเพื่อคนทุกฝ่าย และทุกคนทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอันเป็นหลักพื้นฐาน หลักการนี้เป็นที่ได้รับการยอมรับทั่วโลก สถานศึกษาเป็นหน่วยงานปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนตามนโยบายของส่วนกลาง แต่ปัจจุบันนักการศึกษาได้เล็งเห็นว่าหน้าที่การจัดการศึกษาไม่ใช่หน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและสถานศึกษาเท่านั้น แต่สังคม ชุมชน เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรเอกชนควรเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2539 - 2550 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การบริหารการศึกษาไว้โดยมุ่งกระจายอำนาจเอื้อให้สถานศึกษามีอำนาจตัดสินใจด้านการบริหารและการจัดบริการทางการศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในท้องถิ่นมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีความพยายามในการกระจายอำนาจในการกำหนดนโยบายและการบริหารโรงเรียนรวมทั้งสถานศึกษาทุกระดับทุกประเภทให้กับผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีส่วนรับผิดชอบในรูปคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อให้การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างรวดเร็ว เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ให้มีการพัฒนาระบบบริหารและการจัดการเปลี่ยนจากอดีตซึ่งเป็นรูปแบบการรวบอำนาจไว้ที่กระทรวงมาปรับเป็นระบบการบริหารที่เน้นการตัดสินใจในสถานศึกษา ตลอดจนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรต่างๆ ในสังคมมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษารวมทั้งตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอีกด้วย

สิปปนนท์ เกตุทัต (2541 : 12) ได้ให้ความเห็นว่า ระบบการศึกษาของไทยในอนาคตควรจัดบริหารโดยกลุ่มสถานศึกษาและชุมชนเพราะการจัดการศึกษาดังกล่าวจะช่วยเกื้อหนุนให้เกิดการกระจายอำนาจนอกจากนี้ยังเสนอแนะว่าควรเป็นการจัดการศึกษาที่เป็นความร่วมมือของฝ่ายต่างๆ ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์ (2544 : 63) ได้กล่าวว่า แนวทางปฏิรูปการศึกษาจะมีคณะกรรมการบริหารเขตพื้นที่และคณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งประกอบด้วยผู้แทนชุมชนท้องถิ่น

ต่อไปโรงเรียนจะต้องเปิดประตูรับฟังความต้องการของชุมชน ชุมชนจะต้องเข้ามามีส่วนในการบริหารโรงเรียน สัมฤทธิ์ ทางเพ็ง (2544 : 10) กล่าวว่า โรงเรียนในฐานะที่เป็นหน่วยปฏิบัติที่สำคัญที่สุดจะต้องแสดงบทบาทให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่เน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยเปิดโอกาสให้ ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น แสดงความคิดเห็น และเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง แต่ในสภาพปัจจุบันในการบริหารการศึกษาของโรงเรียน ดิเรก พรสีมา (2542 : 10) กล่าวว่า ผู้บริหารและโรงเรียน บริหารโดยยึดความคิดเห็นของตนเองเป็นใหญ่ ให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยมาก ไม่ให้ความสำคัญการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน และเนื่องจากอำนาจรัฐเข้าไปมีบทบาทในการบริหารการศึกษาและบริหารงานบุคคลในโรงเรียนค่อนข้างสูง ทั้งทำหน้าที่กำหนดบทบาทของการบริหารและผู้ที่ทำหน้าที่ในการบริหารโรงเรียนโดยมิได้กระจายอำนาจในส่วนนี้ให้แก่ชุมชน ส่งผลให้ผู้ปกครองชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนน้อย ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2542 : 5) กล่าวว่า แม้ว่า จะมีความพยายามที่จะให้ชุมชนและโรงเรียน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานดังกล่าวมาแล้ว แต่ในทางปฏิบัติยังมีปัญหาอยู่หลายประการ เช่น จากลักษณะของการจัดการศึกษาแบบศูนย์รวมและแบบแบ่งแยกหน้าที่กันในสังคมทำให้ชุมชนรู้สึกว่าหน้าที่การจัดการศึกษาในชุมชนเป็นของโรงเรียน โดยที่ระบบราชการได้มอบหน้าที่ให้โรงเรียนเป็นฝ่ายจัดการศึกษาส่วนชุมชนเป็นเสมือนบริบททางสังคมที่เข้ามามีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้ความร่วมมือและยินยอม ทำให้การจัดการศึกษาในชุมชนไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง ดังนั้นระบบการศึกษาจึงถึงเวลาที่ต้องมีการกระจายอำนาจการตัดสินใจลงสู่การปฏิบัติ ปรัชญา เวสารัชช และ อภิชัย พันธเสน (2540 : 12) กล่าวว่า ต้องสนับสนุนให้ทุกส่วนของสังคมมีส่วนรับผิดชอบ ต้องให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน และโรงเรียนเองต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนด้วยเช่นกันการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเนื่องจากต้องการให้หน่วยงานระดับล่างสุด ได้แก่ สถานศึกษามีอำนาจในการตัดสินใจบริหารและจัดการบริการทางการศึกษาให้แก่เยาวชนในท้องถิ่น กระจายอำนาจต่างๆให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม เพราะคนในพื้นที่จะรู้ดีว่าปัญหาที่ตนเองประสบนั้นจะสามารถแก้ไขไปในทางใดได้

การจัดการศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก ช่วงชั้นที่ 3-4 คือระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อเนื่องกัน เป็นการจัดการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งแต่เดิมสังกัดกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ รจนา สุวรรณภา (2546 : 39) สรุปไว้ว่า ความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาระดับมัศึกษาก็เพื่อส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนสำหรับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่เป็นการศึกษาวิชาการขั้นสูงหรือวิชาชีพ เป็นการเตรียมเยาวชนให้ออกไปเป็นพลเมืองดีของสังคมและประเทศชาติ เป็นการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาการที่เหมาะสมกับวัย ค้นพบความต้องการ ความสนใจ ความถนัดของตนเอง สามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและสังคม จะมีความมุ่งหมายแตกต่างกับสถานศึกษาที่จัดการศึกษาเฉพาะช่วงชั้นที่ 3 ที่เป็นระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง

มัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา มีความมุ่งหมายเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่นักเรียนที่ยากจนและด้อยโอกาสได้เรียนต่อจนจบระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นการศึกษาภาคบังคับเพื่อให้ออกไปประกอบอาชีพได้ต่อไป จากเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 มีความต้องการให้ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอย่างแท้จริง ในลักษณะที่เป็นหุ้นส่วนของสถานศึกษา ที่รัฐถือเป็นนโยบายที่สำคัญซึ่งสามารถสร้างความชอบธรรมในการจัดการศึกษาดังนั้นถ้าหากสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่สามารถทำงานร่วมกับชุมชนได้ จะทำให้เกิดปัญหาในด้านผลสำเร็จและความสืบเนื่องในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างสถานศึกษาและชุมชนท้องถิ่น จะเกิดปัญหาขาดการเชื่อมโยงและไม่สามารถขยายเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกลุ่มบุคคล หน่วยงาน ผู้เรียน ผู้สอน และชุมชน มีบทบาทร่วมกันในการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องคือชุมชนที่เข้มแข็ง และจะทำให้การบริหารจัดการศึกษาไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาสภาพและความต้องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 จังหวัดพิษณุโลก เฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก 42 โรงเรียน โดยศึกษาสภาพและความต้องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนพัฒนาการศึกษา ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านการประเมินคุณภาพผู้เรียน ด้านการระดมทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่นในชุมชน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการดำเนินการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จและเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการศึกษาต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 จังหวัดพิษณุโลก ในปัจจุบัน จำแนกตามเพศ อายุ เขตพื้นที่การศึกษา และฐานะผู้แทนบุคคลของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 จังหวัดพิษณุโลก ในปัจจุบัน จำแนกตาม เพศ อายุ เขตพื้นที่การศึกษา และ ฐานะผู้แทนบุคคลของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นสภาพและความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2545 ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนที่จัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 3-4 จังหวัดพิษณุโลก มีขอบเขตการวิจัย จำแนกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการวางแผนพัฒนาการศึกษา
2. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
4. ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
5. ด้านการประเมินคุณภาพผู้เรียน
6. ด้านการระดมทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่นในชุมชน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนที่จัดการศึกษา ช่วงชั้น 3-4 จังหวัดพิษณุโลก 42 โรงเรียน จำนวน 540 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนที่จัดการศึกษา ช่วงชั้น 3-4 จังหวัดพิษณุโลก กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % (ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ, 2540) สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบสุ่มกลุ่มภายในชั้นภูมิ (Stratified Cluster Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง 25 โรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 315 คน แต่มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ตอบแบบสอบถามและเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 254 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 เพศ จำแนกเป็น

- หญิง
- ชาย

3.1.2 อายุ จำแนกเป็น

- ต่ำกว่า 40 ปี
- 40 - 60 ปี
- สูงกว่า 60 ปี

3.1.3 เขตพื้นที่การศึกษา จำแนกเป็น

- เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1
- เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2
- เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3

3.1.4 ฐานะผู้แทนบุคคลของคณะกรรมการสถานศึกษา จำแนกเป็น

- ผู้แทนผู้ปกครอง
- ผู้แทนครู
- ผู้แทนองค์กรชุมชน
- ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ผู้แทนศิษย์เก่า
- ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์หรือองค์กรศาสนาในพื้นที่
- ผู้ทรงคุณวุฒิ
- ผู้บริหารสถานศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม สภาพและความต้องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 จังหวัดพิษณุโลก จำแนกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการวางแผนพัฒนาการศึกษา
2. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
4. ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
5. ด้านการประเมินคุณภาพผู้เรียน
6. ด้านการระดมทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่นในชุมชน

สมมุติฐานการวิจัย

1. สภาพการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ เขตพื้นที่การศึกษา และฐานะผู้แทนบุคคลของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา แตกต่างกัน

2. ความต้องการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ เขตพื้นที่การศึกษา และฐานะผู้แทนบุคคลของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา แตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา หมายถึง บทบาทและหน้าที่ของชุมชนที่มีส่วนร่วมกับโรงเรียนในการพัฒนาการศึกษา จำแนกเป็น 6 ด้าน คือการวางแผนพัฒนาการศึกษา การจัดกระบวนการเรียนรู้ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การประเมินคุณภาพผู้เรียน การระดมทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่นในชุมชน
2. ชุมชน หมายถึง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตชุมชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชน
3. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง ประชาชนในพื้นที่ตั้งสถานศึกษาที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นองค์คณะบุคคลที่ทำงานร่วมกับสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้แทนพระภิกษุหรือองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารสถานศึกษา ทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ มีกำหนดจำนวนคณะกรรมการสถานศึกษา คือ โรงเรียนขนาดเล็ก จะมีคณะกรรมการ 9 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ จะมีคณะกรรมการ 15 คน
4. การวางแผนพัฒนาการศึกษา หมายถึง การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการพัฒนาการศึกษาและการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
5. การจัดกระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการดำเนินการอย่างเป็นกระบวนการ ขั้นตอนหรือการใช้วิธีการต่างๆที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
6. การดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการช่วยเหลือนักเรียนให้มีความเข้มแข็งเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน ขจัด และลดความเสี่ยงของนักเรียนต่อการเผชิญวิกฤตชีวิตและสังคม เช่น การออกจากโรงเรียนกลางคัน การเกิดอุบัติเหตุ ติดตามผลการเรียนและความประพฤติของนักเรียน การพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพในด้านต่างๆ เป็นต้น
7. การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง มีความหมายและมีคุณค่าในการพัฒนาผู้เรียนทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม มุ่งเสริมเจตคติคุณค่าชีวิต ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปรับตัวและปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมประเทศชาติและดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข
8. การประเมินคุณภาพผู้เรียน หมายถึง การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการประเมินการจัดประสบการณ์ต่างๆ การจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามระบบประกันคุณภาพ โดยเน้นผลที่เกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อเป็นหลักประกันให้กับ สังคม ชุมชน เชื่อมั่นว่า

สถานศึกษาจะพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาที่ระบุไว้ในหลักสูตรและตรงตามความมุ่งหวังของสังคม

9. การระดมทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่นในชุมชน หมายถึง การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการระดมทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่นในชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน มาใช้ในการจัดและพัฒนาการศึกษาในรูปแบบของผู้ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมพัฒนา

10. เขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง พื้นที่ตั้งของสถานศึกษาที่แบ่งตามโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และฉบับแก้ไขปรับปรุง พ.ศ. 2545 จังหวัดพิษณุโลก แบ่งเขตพื้นที่การศึกษา ดังนี้

เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 หมายถึง พื้นที่ตั้งสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตอำเภอเมือง และอำเภอบางระกำ

เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2 หมายถึง พื้นที่ตั้งสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตอำเภอวังทอง อำเภอบางกระทุ่ม และ อำเภอเนินมะปราง

เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 หมายถึงพื้นที่ตั้งสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตอำเภอวัดโบสถ์ อำเภอพรหมพิราม อำเภอนครไทย และอำเภอชาติตระการ

11. สถานศึกษาที่จัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 3-4 หมายถึง สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก 42 โรงเรียน ที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ยกเว้นโรงเรียนประถมศึกษาที่จัดการศึกษาเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาและโรงเรียนเอกชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบสภาพและความต้องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนที่จัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 3-4 จังหวัดพิษณุโลก

2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบสภาพการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนที่จัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 3-4 จังหวัดพิษณุโลก

3. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบ ความต้องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนที่จัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 3-4 จังหวัดพิษณุโลก

4. เป็นแนวทางให้ผู้บริหารการศึกษานำไปใช้ด้านการบริหารด้านการศึกษาโดยยึดหลักการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาของชุมชนได้ถูกต้องตามสภาพที่เป็นจริงส่งผลให้การพัฒนาการศึกษาของ จังหวัดพิษณุโลกในภาพรวมดีขึ้น

5. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ให้ผู้บริหารการศึกษา ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการบริหารการศึกษามีแบบแผนและต่อเนื่อง